

Imatge del curt 'Ahora no puedo', guanyador del Premi Gaudí 2012.

Curtmetratges dels Premis Gaudí, avui al Cineclub de la Seu

Projeccions

Nit de Curtmetratges: Cineclub la Seu.

La Seu d'Urgell. Telecentre. Divendres, 8 de març, 22.00 h.

El Cineclub de la Seu d'Urgell dedicarà avui una sessió als millors curtmetratges del cine català del 2011, amb la projecció

del guanyador del Premi Gaudí 2012, *Ahora no puedo*, de Roser Aguilar, i els altres tres nominats: *El barco pirata*, *El somriure amagat* i *Odysseus' Gambit*. També s'hi podran veure uns altres tres curtmetratges, entre els quals la producció del festival Picurt Contres?

REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

El Cineclub de la Seu d'Urgell ha preparat per avui una nit de curtmetratges al Telecentre de l'Alt Urgell en què es projectaran els millors curtmetratges catalans del 2011 i tres curts més fets al territori.

La sessió arrencarà a les deu de la nit amb la projecció del curt guanyador del festival Gaudí 2011, *Ahora no puedo*, de Roser Aguilar, així com els tres finalistes: *El barco pirata*, de Fernando Trullols; *El somriure amagat*, de Ventura Durall, i *Odysseus' Gambit*, d'Àlex Lora.

Després es projectarà La

pinyata, guanyador en el certamen internacional de curtmetratges de la Cerdanya, i *Taxi*, guanyador en el Festival audiovisual de joves creadors dels Pirineus Ull Nu. Per acabar es projectarà la producció del Picurt Contres?

Posteriorment tindrà lloc una sessió de cinefòrum que tractarà sobre els festivals de curtmetratges al Pirineu. Comptarà amb les intervencions d'Albert Galindo i Montse Guiu (Picurt); Hèctor Mas (Ull Nu) i Jordi Forcada (Cerdanya Film Comission), moderats i presentats per Jesús Galindo (Cineclub de la Seu d'Urgell).

X PROJECCIONS

22.00

LA SEU D'URGELL. TELECENTRE

Els curts del Gaudí-2011

El Cineclub de la Seu projecta una sessió de curts, amb el guanyador del Festival Gaudí 2011, *Ahora no puedo*, i els tres finalistes en la mateixa edició: *El barco pirata*, *El somriure amagat* i *Odysseus' Gambit*. El col·loqui posterior versarà sobre els festivals de curtmetratges al Pirineu.

SEGRE (AGENCIA)

8/03/2013

BON DIA

8/03/2013

EDUCACIÓ

El període de preinscripció escolar arrenca dilluns que ve

REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

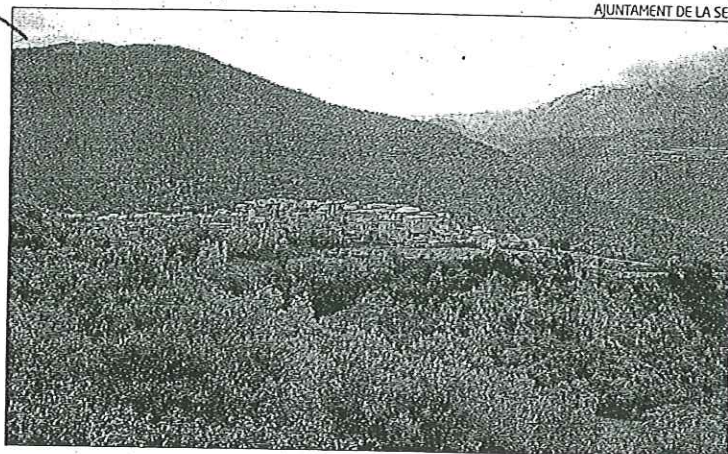
Dilluns vinent arrenca el període de preinscripció per al curs escolar 2013-2014, que s'allargarà fins al 22 de març, segons va recordar ahir l'Ajuntament de la Seu d'Urgell. Durant aquest termini s'hauran de presentar les sol·licituds d'admissió d'alumnes per poder cursar segon cicle d'educació infantil, primària i ESO als centres docents sufragats amb fons públics (escoles pública i concertada).

Per formalitzar la preinscripció, s'ha d'omplir la sol·licitud que es facilita de manera gratuïta en qualsevol centre docent de la Seu: les escoles Pau Claris, Albert Vives, La Valira i Castell-Ciutat, així com el Col·legi La Salle i l'Institut Joan Brudieu, o a l'Oficina Municipal d'Escolarització (OME), ubicada a les mateixes dependències de l'Ajuntament. ■

REGIO 7

8/03/2013

AJUNTAMENT DE LA SEU

Estamariu, a la zona fronterera amb Andorra on es farà el projecte

La Seu vol acollir postgraus universitaris a l'entorn del fet fronterer i l'esport en alçada

► L'Ajuntament s'integra amb Andorra i Bescaran en un projecte de la Comunitat de Treball dels Pirineus

MIQUEL SPA | REDACCIÓ

■ La Seu d'Urgell vol aconseguir estudis universitaris a partir del seu fet fronterer. L'Ajuntament urgellenc s'ha incorporat a la realització del projecte europeu «Fer de la frontera un camí cap a la formació», que té per objectiu aprofitar la frontera i els esports de muntanya per crear una nova oferta formativa.

La primera acció del projecte és posar en funcionament en els pròxims mesos un camí transfronterer que unirà l'Alt Urgell, Andorra i l'Arieja. La segona serà la creació d'un màster universitari que es dirà «Esport, turisme i desenvolupament transfronterer». Aquesta for-

mació s'impartirà ja el curs que ve entre l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC) i la Universitat Paul Sabatier de Tolosa. La tercera acció del projecte serà la creació de centres de suport al camí i a la formació. Aquesta fase inclourà la remodelació de l'Alberg de Joventut de la Seu i la recuperació de l'antic molí del poble de Bescaran, a les Valls de Valira.

L'alcalde de la Seu, Albert Batalla, ha remarcat que «la nostra ciutat treballa des de fa anys amb l'objectiu d'aconseguir estudis universitaris vinculats a aquests tipus d'esports, de manera que sota el projecte de «Campus de l'Esport» la Seu té la voluntat d'incloure diverses accions que ens ajudin a esdevenir referència principal dels esports de la natura del sud d'Europa». El projecte forma part del programa de cooperació transfronterera de la Comunitat de Treball dels Pirineus que uneix Catalunya, Espanya, França i Andorra.

Ordeig demana a Mas que eviti el tancament de TV3 al Pirineu

Envia una carta per demanar que aturi el desmantellament

EL PERIÒDIC
LA SEU D'URGELL

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Ordeig, portaveu del PSC-Progrés a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell, ha enviat una carta al president de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, per demanar que intercedeixi i eviti la supressió dels serveis territorials de TV3 a les comarques del Pirineu.

En l'escrit, dirigit a la Presidència, es demana textualment que «que intervingui i aturi aquesta injustícia per al territori». També afirma que «es poden trobar alternatives que no suposin un perjudici com aquest».

Ordeig comenta que aquesta decisió afecta el conjunt de Catalunya i que contradiu la finalitat d'una televisió pública nacional. Justificant, d'aquesta manera, la intervenció dels màxims responsables polítics del país.

A la carta enviada es convida al president a parlar amb les institu-

cions, entitats i ciutadans del Pirineu per conèixer de primera mà els efectes d'aquesta decisió i el malesstar que està provocant.

També es convida a totes les persones que ho desitgin a participar a la recollida de signatures de la plataforma www.change.org per aturar el tancament i a participar de la reivindicació.

PLENARI // Per altra banda, el proper dilluns, durant el plenari de l'Ajuntament de la Seu, se sotmetrà a votació una moció presentada pels grups del PSC-Progrés i Iniciativa per defensar el manteniment de les corresponssalies al Pirineu.

Ordeig manifesta que «pensar que l'estalvi de diners de TV3 pot venir per eliminar la poca infraestructura del Pirineu és absurd. No es pot retallar d'on no n'hi ha».

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) va anunciar que deixa les comarques de l'Alt Pirineu sense la corresponssalia de TV3, que actualment assumien la periodista Eva Clausó i el càmera Baltasar Borra. La direcció dels mitjans públics de la Generalitat ha decidit suprimir la única presència fíctica que tenia a l'Alt Urgell, la Cerdanya, els Pallars i Andorra. ■

TONY LARA

► La periodista Eva Clausó.

El Periòdic D'andorra

8/03/2013

Bon dia
8/03/2013

TELEVISIÓ PÚBLICA

Ordeig vol que Mas intervingui per evitar el tancament de TV3

El portaveu de Progrés envia una carta al president de la Generalitat

REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

El portaveu del PSC-Progrés a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell, Òscar Ordeig, ha enviat una carta al president de la Generalitat, Artur Mas, per demanar que intercedeixi i eviti la supressió dels serveis territorials de TV3 a les comarques del Pirineu, segons va informar ahir la formació. En l'escrit, dirigit a la presidència, es demana textualment que "intervingui i aturi aquesta injustícia per al territori". També s'afirma que "es poden trobar alternatives que no suposin un perjudici com aquest".

Ordeig, que considera que "pensar que l'estalvi de diners de TV3 pot venir per eliminar la poca infraestructura del Pirineu és absurd, ja que no es pot retallar d'on no n'hi ha". També comenta que aquesta decisió afecta el conjunt de Catalunya i que contradiu la finalitat d'una televisió pública nacional, justificant, d'aquesta manera, la in-

Òscar Ordeig.

tervenció dels màxims responsables polítics del país.

A la carta enviada es convida el president a parlar amb les institucions, entitats i ciutadans del Pirineu per conèixer de primera mà els efectes d'aquesta decisió i el malestar que està provocant.

També es convida totes les persones que ho desitgin a participar en la recollida de signatu-

res de la plataforma www.change.org per aturar el tancament i a prendre part en la reivindicació.

D'altra banda, dilluns vinent, durant el plenari de l'Ajuntament de la Seu, se sotmetrà a votació una moció presentada pels grups del PSC-Progrés i Iniciativa per Catalunya Verds per defensar el manteniment de les corresponsalies al Pirineu.

Precisament, l'Ajuntament de Montferrer i Castellbò va aprovar en el ple de dimecres una moció en defensa de la cobertura informativa de TV3 al Pirineu i pel manteniment de la corresponsalia de la televisió pública.

El de Montferrer esdevé així el primer municipi de l'Alt Urgell que aprova un text en aquest sentit, just una setmana després que es fes públic que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) rescindirà el contracte amb els professionals que cobrien les informacions del Pirineu i també de la Catalunya Nord i les Terres de l'Ebre. ■

L.M.

El 'conseller' Pelegrí clausuró ayer la asamblea de esta entidad

Los municipios con patrimonio forestal se reúnen en Montferrer

MONTFERRER • El *conseller* d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Josep Maria Pelegrí, fue el encargado ayer de cerrar la asamblea de la asociación Elfocat en Montferrer (l'Alt Urgell), un entidad que agrupa a los entes locales públicos con patrimonio forestal o con una vinculación importante en el sector forestal de Catalunya.

En Catalunya hay cerca de 200 municipios propietarios de bos-

ques con un total de 365.727 hectáreas de superficie forestal, el 18% de toda Catalunya.

Pelegrí recordó que la gestión forestal es una de las preocupaciones del Govern de la Generalitat ya que en Catalunya "hay un déficit importante en esta materia". El conseller recordó que este mismo lunes se ha creado la Taula de la Biomassa, Forestal i Agrícola para desarrollar una nueva estrategia energética.

SE6ME

8/03/2013

X MEDI AMBIENT BOSCOS

El Govern promourà el consum de biomassa

[LLEIDA] El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat, Josep Maria Pelegrí, es va comprometre ahir a promoure el consum de biomassa i a buscar finançament per a calderes durant l'assemblea general d'Elfocat, que agrupa els ens locals públics amb patrimoni forestal. Pelegrí va clausurar a Montferrer l'assemblea general d'Elfocat i va elogiar el pla de calderes de l'entitat per buscar

fórmules que dinamitzin els aprofitaments forestals. Segons la conselleria, a Catalunya hi ha prop de 200 municipis propietaris de boscos, amb un total de 365.727 hectàrees de superfície forestal, el 18 per cent del total, la majoria al Pirineu i a les Terres de l'Ebre. El conseller va pronunciar també ahir una conferència al col·legi Episcopal de Lleida sobre la formació dels joves i els reptes del futur.

Pelegrí va pronunciar una conferència al col·legi Episcopal de Lleida.

8/03/2013

PLE MUNICIPAL

Moció per reclamar la rotonda a l'N-260

EL PERIÒDIC
MONTFERRER I CASTELLBÒ

El ple de l'Ajuntament de Montferrer i Castellbò va aprovar dimecres una moció per instar al Ministeri de Foment a executar les obres per a construir una rotonda a l'N-260 al seu pas pel municipi. Segons va explicar un dels portaveus de la plataforma d'afectats per la cruïlla de Montferrer, Lluís Mera, s'enviarà una sol·licitud a tots els ajuntaments i al Consell Comarcal de l'Alt Urgell perquè facin mocions de suport a aquesta demanda. El ple també va aprovar una altra moció per reclamar que es mantinguin la corresponsalia de TV3 al Pirineu i Andorra.

Mera va indicar que darrerament s'han vist vehicles de Foment realitzant comptatges dels vehicles que transiten per la via i dimarts n'haurien comptat fins a 3.000. Amb tot, segons Mera, això és «una pantalla per dir a la gent que s'està fent alguna cosa quan en realitat seria el començament de les coses que ja s'han fet abans». El portaveu de la plataforma va indicar que amb aquesta moció es vol evitar que torni a començar el procés d'estudi que ja es va fer fa 15 o 20 anys. ≡

9È QUADERNS D'ESTUDIS ANDORRANS

Oromí i els vescomtes

«Aquesta història explica els dominis d'Urgellet i de la Cerdanya», afirma Gascón

EL PERIÒDIC
ANDORRA LA VELLA

El 9è volum dels Quaderns d'Estudis Andorrans es va presentar ahir amb l'objectiu de continuar difonent «el llegat històric que defineix la nostra identitat com a país», com va assenyalar el conseller delegat de Crèdit Andorrà, Josep Peralba. Entre les temàtiques tractades en destaca el descobriment de diverses personalitats relacionades amb la història i la cultura d'Andorra i els Pirineus. És el cas del vescomte Pere Ramon de Cerdanya, pare de Sibila que al seu temps es va casar amb Pere Ramon de Castellbò. Una història que «ajuda a completar el llinatge dels vescomtats de Castellbò», segons va explicar el director dels Quaderns, mossèn Benigne Marquès. També es dona a conèixer la figura del pintor Josep Oromí, autor d'alguns dels murals de Sant Joan de Sispony o de l'església de Sant Miquel i Sant Joan de la Mosquera, que li són atribuïts.

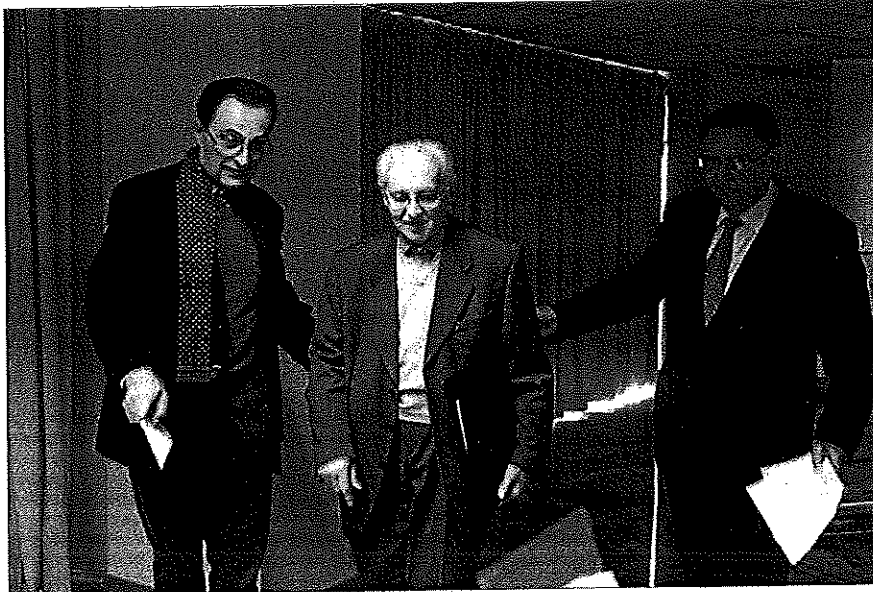
Els vescomtes de Cerdanya, el bisbe Simó de Guardiola o el pintor Josep Oromí són alguns dels protagonistes del 9è volum dels Quaderns d'Estudis Andorrans editat pel Cercle de les Arts i les Lletres amb el suport de Crèdit Andorrà. Com va indicar mossèn Benigne Marquès, alguns dels temes han estat triats pels autors i d'altres han

abordat per «circumstàncies especials» que han fet que els seus estudis es veiessin reflectits en la publicació.

Algunes d'aquestes circumstàncies són la confusió del vescomte Pere Ramon de Cercanya amb el vescomte de Castellbò, que després d'algunes aportacions des de la Cerdanya s'ha pogut establir que hi va haver dos Pere Ramon en el mateix temps. Com va precisar l'autor d'aquest article, Carles Gascón, aquesta història «ajuda a completar el llinatge del vescomtat de Castellbò i explica els dominis d'Urgellet i de la Cerdanya». Els treballs d'aquest historiador indiquen que la filla del primer, Sibila, es va casar amb el segon, Pere Ramon de Castellbò, i la seva successió va provocar guerres entre la Cerdanya i l'Urgell. En el marc d'aquests esdeveniments es va produir la venda d'Andorra a Urgell, va explicar Gascón.

Un altre descobriment que ha donat peu a un dels articles del Quadern és l'aparició de la sepultura del bisbe i príncep sobirà de les Valls d'Andorra, Simó de Guardiola, quan es van fer les obres del col·legi de les monges de la Seu d'Urgell.

Una carta i una ampolla donaven fe de la identitat del fèretre i el text de l'historiador Enric Moliné narra que l'antecessor del bisbe Josep Caixal va promoure la secció del car-

► El president del Cercle de les Arts i de les Lletres, Joan Burgués, Marquès i Peralba, ahir.

lisme i va ser desterrat pel Govern espanyol a l'estranger. Més tard, escriu l'autor, va poder tornar a la diòcesi i va morir allà. En una carta deixa constatar que vol ser enterrat al col·legi de les monges. Una profusió de documents, va apuntar mossèn Marquès, descriuen «la personalitat d'aquest bisbe, les dificultats que va viure al seu temps, la intel·ligència i prudència en la dificultat que ha de viure enfront del Govern espanyol, etc», informa l'ANA.

També el pintor Oromí és una de les sorpreses que es desvetllen en aquest novè volum, ja que arran de la petició d'informació d'una historiadora del Sud de França, Marquès

En el marc de la guerra es va produir la venda d'Andorra a Urgell, explica l'historiador

troba a l'Arxiu Diocesà de l'Urgell un testament i diverses dades que permeten completar la biografia de l'artista. Per fer l'estudi tècnic de les seves obres es va comptar amb Maria Mercè Pujol que detalla els treballs d'aquest pintor de la segona meitat del segle XIX que gaudeix d'una col·lecció «extensa i interessant» però de «qualitat desigual», va indicar Pujol. Entre les seves obres hi ha els murals de l'església de Sant Climent de Coll de Nargó, les pintures de Sant Joan de Sispony, les de l'església de Sant Miquel i Sant Joan de la Mosquera a Encamp o les de la capella de Casa de la Vall, entre altres. ■

SE61e

8/03/2013

**El campus del Sedis
ofereix 600 places**

| LA SEU D'URGELL | El Sedis Bàsquet celebrarà del 23 de juny al 28 de juliol la vintena edició del campus, que comptarà amb cinc torns setmanals i per al qual ofereix 600 places. Les inscripcions d'obriran el dia 25 i el preu serà de 340 euros.

BON DIA

8/03/2013

IPSC-UA

X

Recuperar l'esperit de la Llei d'alta muntanya

REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

Els regidors del PSC i d'Unitat d'Aran (UA) al Pirineu consideren que les comarques pirinenques haurien de "recuperar l'esperit unitari" que va permetre l'aprovació de la Llei d'alta muntanya el 1983 al Parlament de Catalunya. Tot coincidint amb el fet que demà es compliran 30 anys de l'aprovació del text, les agrupacions socialistes locals van fer públic un comunicat on reivindiquen "la plena vigència d'un marc legislatiu específic, tant a Catalunya com per al conjunt de l'Estat, per abordar les dificultats que viuen els ciutadans del Pirineu i Aran".

Entre d'altres, PSC i UA proposen "mesures de discriminació positiva per a l'agricultura de muntanya i totes les activitats que ajuden a gestionar el territori, tot realitzant un bé per al conjunt de la societat", així com replantejar els plans comarcals. ■

30 ANYS DE POLÍTICA DE MUNTANYA

La suma d'antics i nous principis inspiradors es trobarà a la base d'una nova política que podem anomenar vint-i-uncentista. Sobre la base d'un relat unitari de país, les antigues perifèries són i seran més centrals

Santi Vila i Vicente
CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Catalunya és principalment un país de muntanyes, com bé assenyalava Pau Vila a la introducció de l'assaig de la geografia de la muntanya elaborat a mitges per Raoul Blanchard el 1925. Un text que podem considerar ja clàssic i que descriu una realitat, en el seu vessant humà, que ha canviat enormement amb el pas del temps. Ja des de l'època de Vila, el gran geògraf català del segle XX, existí un propòsit que es trobava a la base de l'ideal noucentista de la Catalunya-ciutat; un propòsit que va resumir molt bé el conseller Joan Vallès i Pujals amb el lema «Cap poble sense camí, sense telèfon, sense llum elèctrica, sense aigua potable». Vallès, un home de la Lliga, va voler traduir el seu lema en fets mitjançant el malaguanyat Pla d'Obres Públiques de 1935. Calla que «el dret a la ciutat» s'estengués arreu del país, fos a la plana, al litoral o a l'alta muntanya, mitjançant un seguit d'actuacions en obra pública. L'autonomia de Catalunya havia de servir per això: una eina de construcció nacional en el sentit més pràctic i noble del terme, que no és altre que dotar el territori d'un seguit de serveis i infraestructures perquè els seus habitants puguin desenvolupar-se i prosperar. El llarg hivern del franquisme va significar una aturada de tots els propòsits que, des del catalanisme, s'havien anat formulant i sovint executant. La tasca va quedar incompleta i no és fins a la recuperació de l'autonomia, el 1977, que es reprenen els treballs. De seguida que és possible, s'a-

proven un seguit de lleis per part del Parlament de Catalunya que tenen com a rerefons la noció d'equilibri territorial. Una d'aquestes lleis és la Llei 2/1983 d'alta muntanya, centrada a revertir la regressió, en termes socioeconòmics i demogràfics, que aleshores patien les zones de muntanya de Catalunya. La diagnosi era clara: la muntanya catalana, amb les seves particularitats físiques i humanes, patia d'un fort despoblament, d'un baix nivell de renda per càpita, d'un empobriment humà i cultural, d'una dependència absoluta de l'agricultura o d'una insuficiència en la dotació de serveis públics i equipaments, entre d'altres. L'objectiu manifest era assegurar unes condicions de vida adequades i fomentar el desenvolupament a les zones de muntanya. Per aconseguir-ho, es van crear noves estructures administratives, els consells comarcals de muntanya (embrió del que després foren els consells comarcals de les 41 comarques catalanes); un òrgan de consulta i assessorament, el Consell General de Muntanya; i elnes de planificació ad hoc, els plans comarcals de muntanya, entesos com els instruments bàsics per al desenvolupament i l'aplicació de la política de muntanya. Evidentment, els plans determinaven un seguit de mesures i inversions públiques, la suma de les quals, en aquest període de 30 anys, ha arribat a la xifra de 3.919 milions d'euros. Ara, en ple 2013, podem constatar que les comarques de muntanya han canviat molt, fins al punt que les motivacions de la llei del 1983 han quedat obsoletes. La suma de les actuacions de l'administració, juntament amb el canvi de pautes econòmiques, socials i culturals, han provocat que l'escenari socioeconòmic de la muntanya catalana hagi fet un tomb. Ja no hi ha retrocés demogràfic, sinó guany de població. Una població que s'ha rejevenit i ha guanyat poder adquisitiu. No en va, la renda per càpita de les comarques de muntanya és superior a la mitjana catalana. El turisme ha substituït l'agricultura i la

ramaderia com a motor econòmic, canviant la fisonomia d'un paisatge, natural i cultural, que s'ha revaloritzat i esdevingut també factor de competitivitat. Pel que fa a la dotació de serveis i equipaments, hem vist com s'equiparava amb la del conjunt de Catalunya. L'evolució global ha estat positiva, cosa que no significa que no hi hagi problemàtiques a resoldre: el cofoisme no és mai opció. Encara queda feina per fer, com ara estendre la connexió en banda ampla a Internet. Que la realitat hagi canviat implica que també cal canviar les regles del joc. És necessari repensar quina ha de ser la política de muntanya i les eines necessàries per afrontar els reptes del segle XXI. Per començar, una reforma de la llei sembla ineludible, tot emmarcant-la dins d'una renovació a fons del conjunt de lleis territorials de Catalunya. És una tasca que s'ha de fer amb la màxima concertació, tot escoltant atentament totes les parts implicades. En la línia del principi de cohesió territorial que s'ha formulat des de la Unió Europea, hem de saber establir estratègies de desenvolupament territorial concretes per cada lloc i actuar de manera àgil i flexible. Potser ja no calen plans rígids i burocratitzats sinó projectes concrets que facin una funció tractora. Ara com ara ens trobem a l'inici del procés de definició de la futura política de muntanya de Catalunya, el qual, repetixo, requereix les aportacions i la participació de tots els actors implicats. La prioritat última ha de ser generar i atraure activitat econòmica i llocs de treball a les comarques de muntanya. D'aquesta manera aquestes comarques tindran una població resident viva i seran capaces de maximitzar els actius territorials del lloc, sempre dins d'un marc d'innovació i de sostenibilitat. La suma d'antics i nous principis inspiradors es trobarà a la base d'una nova política que podem anomenar vint-i-uncentista. Sobre la base d'un relat unitari de país, les antigues perifèries són i seran més centrals.

La crisi ha incrementat la diferència de salaris entre homes i dones i també ha disminuït la presència femenina en càrrecs directius de les empreses. Un estudi d'Icsa i Eada assenyala que, des del 2008, la presència de dones entre els directius ha caigut del 19,5% al 10,3% de les places. Pel que fa als sous, les dones cobren, de mitjana, un 17% menys.

DIA DE LA DONA TREBALLADORA LA SITUACIÓ ACTUAL

La crisi frena la paritat i aguditza la bretxa laboral entre homes i dones

La diferència de sous és més gran a Catalunya que a l'Estat i a la UE dels 27

H. CULLERÉ

LLEIDA La crisi ha aguditzat les diferències laborals entre homes i dones i ha provocat que les lleis sobre paritat, que havien avançat quatre passos, n'hagin fet tres cap enrere. Des que es va aprovar la llei per la igualtat de gèneres el 2007, la bretxa de sous i quotes per categoria professional entre homes i dones va disminuir als primers anys, però a partir del 2011 es va disparar de nou, segons reflecteixen diferents estudis sobre el mercat laboral a l'Estat. Per exemple, un informe de la consultora Icsa i d'Eada destaca que les dones han reduït a la meitat la seua presència en càrrecs de direcció entre el 2008 i el 2013 i les que perduren guanyen un 17,3 per cent menys (vegeu annexos).

A Catalunya, la bretxa salarial s'aguditza: les dones cobren de mitjana 5.923 euros menys a l'any que els homes, cosa que implica que cada hora treballada per un home es paga un 17,8 per cent més cara que la que treballa una dona. En aquest cas,

ATUR I PRECARIETAT

L'atur ha afectat més els homes, però les dones treballen en condicions més precàries

són dades del 2010 i indiquen que la diferència de salaris entre homes i dones a Catalunya és més gran que a la resta de l'Estat (14,9% el 2010) i que a la mitjana europea (16,2%). En canvi, Catalunya se situa per sota del Regne Unit i Alemanya en aquestes diferències.

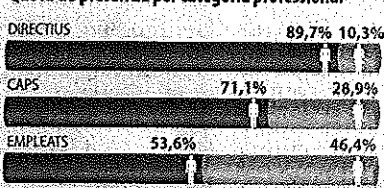
Maria Angels Cabasés, professora d'economia aplicada de la Universitat de Lleida i autora d'un estudi a càrrec del centre Dolors Piera, assenyala com a possibles causes del greuge en aquests tres contextos (Catalunya, el Regne Unit i Alemanya) el paper que tenen les estructures dels convenis col·lectius i l'increment de l'accés de les dones al mercat laboral en un context de crisi en què predominen la precarietat i els contractes a temps parcial.

Aquesta dada contrasta amb els nivells d'atur, que continuen encapçalant els homes, sobretot per l'impacte de sectors com el de la construcció.

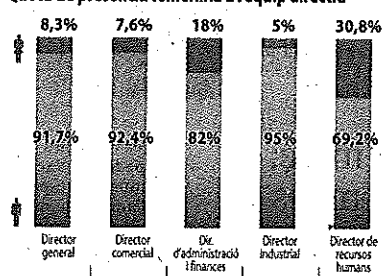
DIFERÈNCIES DE SALARI I PRESENCIA ENTRE HOMES I DONES A ESPANYA

Fonts: Icsa i Eada

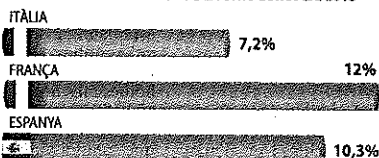
Quota de presència per categoria professional

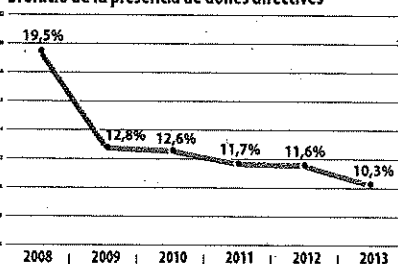
Quota de presència femenina a l'equip directiu

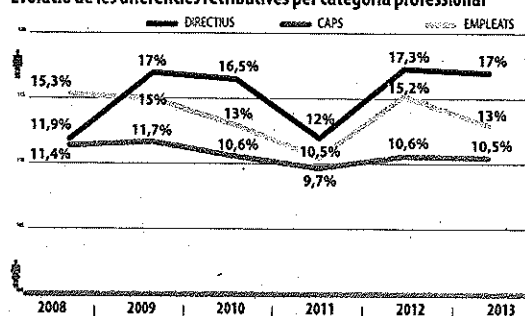
RESPECTE A ALTRES PAÏSOS DE LA UNIÓ EUROPEA, 2013

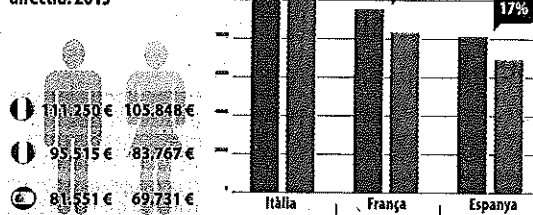
Evolució de la presència de dones directives

Evolució de les diferències retributives per categoria professional

Diferències retributives mitjanes de l'equip directiu, 2013

A CATALUNYA

Les diferències de sous a Catalunya

La bretxa salarial més gran per ocupacions es dona en la restauració, treballadors personals i venedors, on un home cobra a l'hora de mitjana 13,81 euros i una dona, 10,11 (un 26,8% menys). Un treball elaborat per la professora Maria Angels Cabasés per al centre Dolors Piera de la UdL evidència que la bretxa salarial es tradueix a llarg termini en una bretxa prestacional i els subsidis que cobren les dones són inferiors. Un 32,8 per cent de les dones pensionistes van cobrar el 2011 menys que el salari mínim interprofessional, davant d'un 17,8 per cent dels homes.

DIRECTIUS	26,8%
ADMINISTRATIU	19,8%
HOSTALERIA	26,8%
OPERADORS	23,5%

Sis avisos a empreses de Lleida per no ajustar-se als plans d'igualtat

La conselleria d'Empresa i Ocupació va tramitar l'any passat a través de la inspecció de treball sis advertències a empreses de Lleida per no ajustar-se a la llei en matèria de plans d'igualtat. El 2007, el Congrés va aprovar la llei orgànica per a la igualtat efectiva de dones i homes, que adapta dos directives europees en

aquesta matèria i obliga, entre altres qüestions, les empreses amb més de 250 treballadors (a Lleida, llavors, eren una vintena) a dotar-se de plans d'igualtat de gènere.

Segons les dades de la conselleria, el 2010 es van portar a terme 15 inspeccions a empreses i es va remetre un requeriment (per infracció o falta del pla d'igualtat) i l'any pas-

sat es van fer 20 inspeccions i 6 requeriments. De moment, en cap cas no han acabat en sanció.

D'altra banda, la subdelegació del Govern a Lleida ha donat des del 2009 setze subvencions a empreses per valor de 102.826 per elaborar aquests plans d'igualtat.

UGT va advertir ahir que les polítiques d'austeritat i la reforma laboral agreugen les desigualtats de gènere. A més, va destacar que la crisi ha forçat una incorporació superior de la dona al mercat laboral, en què la taxa d'ocupació de la dona és del 43,8 per cent a Catalunya, davant del 52,5 per cent pel que fa als homes.

DIÀ DE LA DONA TREBALLADORA TESTIMONIS

«Es va apropiat de la meua persona i ja m'era igual que em matés»

Una lleidatana explica a **SEGRE** l'infern viscut amb un maltractador

R. RÍOS/S. DIEGO

[LLEIDA] La Isabel (nom fictici) encara tremola quan recorda l'infern que va viure durant més de dos dècades. Aquest va ser el temps que va passar al costat del seu marit, del seu maltractador, condemnat per violència masclista a nou anys presó i que a finals del 2013 sortirà de la presó. "No sé com vaig poder aguantar tant temps. Sempre pensava que canviaria", explica aquesta lleidatana. La primera plantofada d'una llista interminable d'agressions i amenaces va ser en públic. "Encara no sé per què ho va fer. Va ser al cap de poc de començar la relació. Vaig pensar que no tornaria a passar. Però no. Et pega, et deixa mig morta, després et fa una carícia i creus que canviaria. Per això segueixes al seu costat", recorda. I així un dia i un altre fins que va arribar a ser una cosa diària l'últim any que van estar junts. La por li inunda els ulls quan recorda com l'aterroria escoltar el so del cotxe del seu exmarit quan arribava a casa. "Se m'encongia

el cor esperant a veure la cara que feia per saber què em faria després", recorda. "En tres ocasions em va apuntar amb una pistola que estava carregada. Una vegada em va ruixar amb gaso-

MALTRACTAMENT

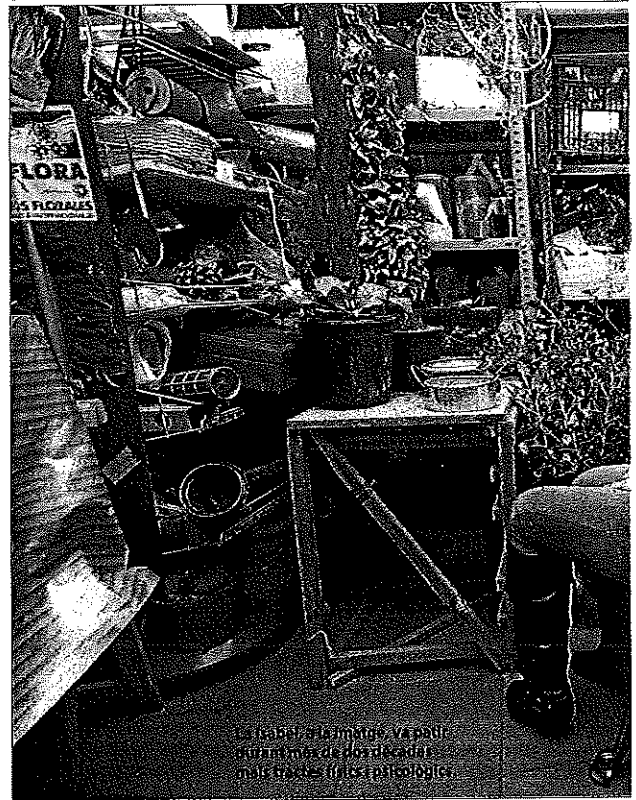
«Em va arribar a apuntar 3 cops amb una pistola carregada i un altre em va ruixar amb gasolina»

SUPERACIÓ

«Mai m'hauria imaginat que podria refer la meua vida. Tinc feina, els meus fills i sóc feliç»

lina i em va atansar un encenedor. Ja m'era igual que em matés. Em va treure la personalitat i es va apropiat de la meua persona. Em clavava una pallissa de mort i no era capaç ni de defensar-me. Em podia només amb la

mirada", reconeix la Isabel. Però no va ser una agressió la que li va fer dir prou, sinó un moment en què va reconèixer la por que tenien els seus fills a la situació que estaven vivint. "Els amenaçava si em somreien." El va denunciar, el van detindre i ella va fugir. Encara que li ha costat, i molt, la Isabel ha aconseguit refer la seua vida, amb una nova identitat això sí, i vigilada amb un telèfon d'assistència de Creu Roja. "Mai m'hauria imaginat que podria recuperar-me. Però avui tinc feina, els meus fills amb mi i sóc feliç", afirma decidida i anima les dones maltractades que es deixin ajudar i ho denuncin. I això que la por no desapareix i més quan sap que el seu maltractador sortirà de la presó a finals d'any. "Sóc molt conscient que el meu calvari començarà llavors. M'ha dit que em trobarà encara que m'amagui sota terra, però ara sí que em sento capaç de defensar-me. Tot i que espero no creuar-m'hi perquè sé que aquell dia serà l'últim de la meua vida."

La Isabel, en la imatge, va patir durant més de dos dècades maltractament físic i psicològic.

«No es neix dona: s'arriba a ser-ho»

INMACULADA MANSO FERRÁNDEZ
SUBDELEGADA DEL GOVERN DE L'ESTAT A LLEIDA

"NO ES neix dona: s'arriba a ser-ho." Comparteix totalment aquesta cèlebre frase de Simone de Beauvoir. Crec fermament que moltes de les característiques que s'atribueixen avui en dia a la dona no són genètiques sinó culturals. La creença en aquesta afirmació pot ajudar moltes dones a trencar alguns mites que pesen com lloses sobre les seves ànimes i que els impedeixen progressar i desenvolupar-se com a persones. Supediten el seu desenvolupament personal a l'àmbit familiar, i creuen erròniament que al cap i a la fi "estem genèticament més preparades que ells i això és una gran responsabilitat".

Aquesta supeditació es veu clarament en els estudis sobre desigualtat salarial en què la dona surt greument perjudicada, però analitzant aquests estudis també s'arriba a la conclusió que les diferències vénen marcades per les diverses formes en què ambdós col·lectius s'enfronten a la seva carrera professional, és a dir, quines són les seves prioritats.

Alguna cosa falla en aquesta societat quan en massa ocasions coincideix que les dones triomfadores o bé no tenen fills o bé estan separades dels marits. No ens podem resignar a haver de triar entre la nostra vida laboral i la nostra vida professional. Ells no ho fan! La solució no és fàcil però sí coneguda. Es tracta simplement de col·laborar i per això és imprescindible la complicitat de les nostres parelles. Recorda que la "unió fa la força" i que no hi ha res que impedeixi a una dona realitzar-se com a tal si té el suport necessari.

Així doncs, la principal tasca que tenim avui dia com a dones és reinventar-nos nosaltres mateixes i, per això, hem de replantejar el nostre paper en la societat i molt principalment en l'àmbit familiar.

Hi ha algunes idees en relació amb l'àmbit familiar que haurien de guiar aquesta reconversió, idees com que "les tasques familiars" les pot fer igual de bé un home que una dona, tot és qüestió de pràctica i bona voluntat.

En l'àmbit dels fills, com ja és sabut, és més important la qualitat que la quantitat, i quan parlem de qualitat ens estem referint al que els oferim i això depèn en gran mesura de la nostra pròpia autoestima.

Potser no podràs canviar la societat, però sí el teu petit món. Replanteja't les teves creences, les teves pors, les teves barreres i, sobretot, recorda que no podem pretendre que les coses canviïn si sempre fem el mateix. Comença avui el canvi, no hi renunciis, simplement reinventa't.

8 de març: parlem les dones

M. ROSA BALL PAPIOL
REGIDORA DE DRETS CIVILS,
COOPERACIÓ I IGUALTAT
AJUNTAMENT DE LLEIDA

CADA 8 de març ens mou la voluntat de fer més visibles les nostres reivindicacions i, en el marc de la commemoració del Dia Internacional de les Dones, volem recordar que les propostes dels moviments de dones van fer possible la transformació més gran del segle XX i han estat un potent motor de construcció de justícia social i d'evolució del benestar.

En un dia com el d'avui, i en l'actual context global de crisi econòmica, social i de valors, hem d'estar alerta i no recular en el nivell d'igualtat aconseguit entre homes i dones. No hem d'oblidar que és precisament en èpoques de crisi quan hi ha més risc que es posi en qüestió el dret de les dones al treball remunerat i que se segueixi justificant la pervivència de desigualtats salarials per raó de sexe i de discriminacions en la promoció professional. Cal seguir treballant per una ocupació de qualitat que garanteixi el nostre dret a l'autonomia econòmica. Igualment, la promoció laboral s'ha de produir en condicions d'igualtat amb la dels homes, evitant la segregació vertical i horitzontal i trencant les bar-

res invisibles que, sovint, ens impedeixen l'accés a càrrecs directius i de responsabilitat.

Paral·lelament, l'equilibri entre la vida professional i la vida privada és també clau per aconseguir una major igualtat de gènere. Encara avui hi ha una cultura social que considera que les tasques de cura i provisió del benestar familiar són responsabilitat de les dones. Cal promoure una major coresponsabilitat entre els homes i les dones, que faciliti el repartiment més equitatiu de les tasques reproductives i de cura i que trenqui amb els estereotips sobre les masculinitats, fet que aportarà a les futures generacions experiències familiars i educatives més equilibrades i enriquidores.

La sortida d'aquesta crisi serà possible amb la participació de tots i totes, sense descuidar el paper actiu i creatiu de les dones com a motor econòmic de la societat. És important posicionar les dones com a part de la solució i reconèixer la capacitat dels sabers femenins en el procés d'elaboració d'alternatives transformadores. Recuperar aquestes experiències i sabers, i aprofitar l'empenta per continuar aquesta transformació social, és imprescindible per assolir la plena igualtat i fer efectius els drets recone-

guts. Tenim un deute amb les dones que anònimament encara avui pateixen discriminacions, segregacions i violències, dones i nenes que suporten, des de l'espai privat, les càrregues afegides per la seva condició femenina. Les dones de tots els temps i de tots els indrets del món treballam i pensem infinites maneres de viure i sobreviure, de crear i d'avançar, guiades per l'experiència.

Fer front a aquests reptes, en una societat canviant i complexa com és la nostra, és imprescindible sense la participació de les dones. Qualsevol política transformadora que pretengui afrontar les dificultats que actualment vivim ha de tenir en compte el paper que les dones tenim i hem de tenir en la superació d'aquests reptes. Cal, en definitiva, aplicar de manera transversal i sistemàtica la perspectiva de gènere en el disseny i la implementació de les polítiques públiques i estendre-la al món empresarial, social i cultural.

Només una política continuada en la transmissió de valors a favor dels drets de les dones i en contra de qualsevol tipus de discriminació donarà els fruits que ens permetin avançar cap a una ciutadania integrada per dones i homes, amb plena igualtat de gènere.

La sortida d'aquesta crisi serà possible amb la participació de tots i totes, sense descuidar el paper actiu i creatiu de les dones com a motor econòmic de la societat

DONES VALENTES

Catalina Maestre, sindicalista jutjada per un consell de guerra

■ El 13 de gener del 2012 va morir Catalina Maestre Quero, una lluitadora incansable pels drets dels treballadors i una de les últimes dones jutjades a Lleida per un consell de guerra durant l'etapa final del Franquisme. Nascuda a Banyoles, la Catalina va arribar a Lleida el 1961 amb el seu marit, Antonio Chacón,

un dels fundadors de CCOO a Ponent. Malgrat no saber llegir ni escriure, va aconseguir treballar liderant el grup de dones de fer feines d'un centre sanitari. Segons explica la seua filla, Isabel Chacón, la Catalina tenia "una vitalitat increïble i un gran sentit de la justícia". Comunista convençuda, va participar en la manifestació del 1 de maig del 1969 al carrer Major, on la policia va detindre el seu marit. A l'intentar posar-lo dins d'un portal per agredir-lo, la Catalina va córrer a ajudar-lo i també va ser arrestada per resistència a l'autoritat. Va passar dos mesos a la presó i va ser una de les últimes dones jutjades per un consell de guerra. El seu advocat, Simeó Miquel (pare de l'actual degà del Col·legi d'Advocats), va aconseguir alliberar-la. La casa de la Catalina, ubicada als blocs Joan Carles, va ser una de les moltes on es van celebrar reunions clandestines durant els anys 60 i 70.

Dones que trenquen esquemes

ROSA PALAU

SECRETARIA GENERAL DE LA UGT TERRES DE LLEIDA

COM JA és habitual en aquestes dates, la UGT Terres de Lleida organitzarà una jornada amb motiu del Dia de la Dona Treballadora. Per a l'acte d'aquest any, que tindrà lloc el mateix divendres 8 de març, a les 17.30 hores, a l'Edifici Transfronterer de les Cultures del Campus de Capponet, no només volem continuar denunciant aquelles desigualtats que en ple segle XXI ja haurien hagut de deixar d'existir (per exemple, la diferència de sous entre els homes i les dones, la dificultat que encara avui es posa a les dones a l'hora de compaginar família i feina o la poca presència de dones en els llocs de direcció d'aquest país...), sinó que també volem donar un missatge d'esperança a la societat en general i a les dones en particular que ho passen malament a causa de la manca de treball.

Per això, comptarem amb la presència d'una dona que trenca esquemes, ja que surt dels paràmetres tradicionals als quals ens han acostumat. Em refereixo a sor Lucía Caram, una monja dominica. Sí, ho heu llegit bé, una religiosa en un acte sindical. Però

us puc assegurar, perquè la conec, que es tracta d'una monja atípic, compromesa socialment i que diu veritats com un temple, mai més ben dit. Fa un temps que conec sor Lucía i que la segueixo. Vaig ser a la presentació del seu llibre *Mi claustro es el mundo* a Barcelona, presentació que no va deixar indiferent ningú. La setmana passada, per preparar l'acte del 8 de març, vaig passar unes hores amb ella al convent de les Dominiques de Manresa i al Banc d'Aliments que ella coordina conjuntament amb altres voluntaris. Sor Lucía és una dona que escolta, però que no li tremola la veu quan ha de denunciar les injustícies d'aquesta societat i si, en ocasions, aquestes afecten l'església, no s'ho pensa dues vegades. Sor Lucía és de les que pensen que si no es trepitja carrer, difícilment se sabrà què pensa i què necessita la gent, consell que dirigeix a molts dels polítics que avui no es mouen dels despatxos. Ella ho fa, d'aquí que a la fundació que dirigeix cada vegada atengui més persones que es troben en la pobresa i a les quals proporciona aliments per viure.

Crec que exemples com el de sor Lucía —afortunadament, cada vegada n'hi ha més— són la part positiva d'aquests temps difícils que ens ha tocat viure. Crec

que la maleïda situació actual posa encara més valor al paper que desenvolupa la dona en els seus diferents àmbits, ja que aporta una òptica diferent i, potser, si se'n permet, amb més sentit comú.

A la taula rodona també comptarem amb la subdirectora del diari ARI SEGRE, Anna Gómez, una dona també compromesa amb la societat, ja que gràcies a la seva feina i a la de professionals del periodisme en general es poden treure a la llum pública qüestions que, potser si no haguessin tingut visibilitat en els mitjans, no se solucionarien mai.

L'acte comptarà també amb el reconeixement a les dones que fa 25 anys que estan afiliades al sindicat, una mostra de lleialtat i confiança que als que ens dediquem a aquest món del sindicalisme ens esperona i ens serveix de motivació. I també, finalment, homenajarem la Dona Treballadora del 2013, que aquest any recaurà en Antonieta Farré, una dona del Palau d'Anglesola, propietària d'un comerç, i en qui volem focalitzar totes aquelles dones que diàriament aixequen la persiana dels seus negocis per oferir als clients productes de qualitat fruit del seu esforç i del seu treball.

Us esperem en un acte obert a tothom.

Crec que la maleïda situació actual posa encara més valor al paper que desenvolupa la dona en els seus diferents àmbits, ja que aporta una òptica diferent i, potser, si se'n permet, amb més sentit comú

Conscienciació i igualtat de gènere

ROSA PUJOL ESTEVE

VICEPRESIDENTA DE LA FUNDACIÓ PÚBLICA INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCOS

CADA DIA estem més a prop de la igualtat de gènere i cada dia fem passos més importants —alguns grans i d'altres, petits— per plantejar-nos un futur on les oportunitats arribin a tots/es sense diferenciació de sexe. La major part de regions del món potencien polítiques d'igualtat home-dona, ja que el món, aquest espai globalitzat en què ens ha tocat viure, així ho demana i ho exigeix, perquè cada vegada som més les/els que pensem que aquest ha de ser el fil conductor diari de les nostres vides: la normalitat. Tot i això, la celebració del Dia Internacional de la Dona Treballadora ens ajuda a situar en quin punt estem, quin camí hem recorregut i què és el que encara cal fer per assolir la igualtat de gènere.

La celebració d'una jornada com aquesta es remunta a dates sense concretar a l'època de la revolució industrial, quan la dona es va començar a incorporar als processos productius de la societat i es van iniciar les primeres reivindicacions per millorar les precàries condicions laborals de les dones assalariades. Des d'aleshores fins ara s'ha recorregut un llarg camí. Tot ha evolucionat.

Justament, les societats que evolucionen són aquelles en què la dona aconsegueix un paper preponderant en els organismes de presa de decisions, tant socials, econòmics, culturals i polítics com esportius, per posar alguns exemples. En països que no aposten per aquest tipus de polítiques, les desigualtats que es copsen són molt evidents i s'hi albira un futur d'un color ben negre.

Aquesta —la societat madura, la conscienciable— és la que volem. És la societat per la qual lluitem, i per la qual les dones del món posem el nostre granet de sorra dia a dia per assolir el repte de la igualtat de gènere que, amb el pas del temps, veiem amb més optimisme.

I això, com deia, s'assoleixent passos fermes i inequívocs en la lluita contra la desigualtat de gènere. Alguns d'aquests passos —fonamentals— tenen a veure amb els processos de contractació i, per tant, amb els índex d'ocupació que se'n despreuen. Per fer això hem de buscar referències, objectius a curt, mitjà i llarg termini, i un dels miralls que hem de buscar ha de ser la Unió Europea. Hem de ser capaces/ços d'emmarallar-nos en aquells països que practiquen polítiques d'igualtat de gènere i que, a ulls de tothom, estan considerats democràticament i socialment més avançats.

En aquest sentit, cal una im-

plicació més profunda de les institucions. Calen mesures de discriminació positiva envers la dona per fer que aquesta societat justa i equilibrada per la qual somiem sigui més forta i es consolidi.

A les comarques de Lleida, aquesta feina pren més rellevància pel fet que, per aconseguir que el nostre territori es desenvolupi amb un creixement sostingut, cal que es doni un equilibri social, econòmic i cultural entre l'àmbit rural i l'urbà. Les nostres comarques tenen unes característiques i una història que les fan especialment sensibles en aquest àmbit.

L'agricultura, la ramaderia i la indústria agroalimentària són uns sectors estratègics fonamentals, tant des del punt de vista social com econòmic a Lleida, i, per això, cal que aquests esforços —que s'han de fer des de tots els sectors de la societat— se centrin a potenciar unes polítiques actives que vagin de la mà del sector privat, la universitat, la societat civil i els sindicats, sense els quals seria impensable qualsevol tipus de plantejament.

Les societats que evolucionen són aquelles en què la dona té un paper preponderant

I cal també potenciar les polítiques adreçades a la creació d'ocupació a partir de les noves demandes i de les transformacions que provoca l'evolució de la mateixa societat. I, des d'aquest punt de vista, cal que, entre tots/es, siguem capaços de situar l'ocupació femenina —especialment, al món rural— en els índexs que es mereix, tenint en compte el pes històric que ha tingut la figura de la dona en aquest camp. Una figura necessària i indispensable per entendre l'evolució i transformació que ha tingut el camp i la seva adaptació.

I tot això ho manifestem des de la meua responsabilitat institucional en l'àmbit cultural a la Diputació. Des d'aquesta institució defensem l'aplicació de polítiques transversals per la igualtat de gènere, i ho fem en tots aquells projectes que endeguem i que formen part del nostre quefer diari. Aquesta és la normalitat que volem, i aquesta és la normalitat amb la qual tirem endavant els nostres projectes.

Com deia al principi, aquesta és una feina de passos curts però fermes. Estem en la bona línia, però encara s'ha de fer molta feina. La conscienciació de tota la societat és fonamental i, per això, és necessari que siguem capaços, entre tots/es, de generar iniciatives globals que ens portin cap a l'objectiu final.

DIA DE LA DONA TREBALLADORA ACTIVITATS

Per la plena igualtat de la dona treballadora

PEDRO TUSET DEL PINO
MAGISTRAT

CADA 8 de març se celebra el Dia Internacional de la Dona Treballadora. Han passat 102 anys des que l'any 1911 es va celebrar per primera vegada un acte en el qual un milió de persones van reclamar a Dinamarca, Àustria, Alemanya i Suïssa el dret de vot per a la dona, el seu dret a ocupar càrrecs públics, el seu dret al treball, a la formació professional i a la no discriminació laboral.

Ha estat més d'un segle de lluita i reivindicació que ha servit perquè les dones hagin avançat en el món laboral i per poder progressar en molts fronts, però que, desgraciadament, encara no els ha permès assolir una igualtat real.

El VI Informe del Perfil de la Dona Treballadora a Espanya, elaborat per la consultora Adecco l'any 2012, oferia una dada

molt significativa: gairebé mig milió de mestresses de casa s'han incorporat al mercat laboral des de 2008. No queda cap altre remei: a Espanya, ara mateix, hi ha un milió i mig de llars amb tots els membres a l'atur.

Una altra dada ve a reafirmar la tendència: el nombre de dones de més de 45 anys que estan treballant ha augmentat un 7,5% des de fa un any. És l'única franja d'edat que ha incrementat la seva ocupació.

Però és que a més, a Espanya, la presència de dones en els càrrecs d'alta direcció no arriba al 10%, malgrat que l'any 2010 el 60% dels titulats universitaris eren dones. Dones directives que cobren un 18% menys que els seus col·legues homes i que continuen sense destacar en llocs directius a causa de dos grans motius que passen factura: la maternitat i la mitja jornada per conciliar la vida laboral i familiar.

La dona es perd moltes coses

en uns anys essencials per a la carrera professional, sense comptar amb el fet que els treballadors a mitja jornada poden ser considerats en algunes empreses com a menys lleials i compromesos. D'altra banda, segons els experts, les dones solen ocupar llocs de suport, com són recursos humans i màrqueting, mentre que altres com vendes i operacions, per exemple, solen estar assignats a homes. I és que els primers s'acostumen a considerar menys essencials dins de l'empresa i també solen estar més mal remunerats.

L'informe d'Adecco posa de manifest que més del 22% de les dones que tenen un contracte a temps parcial ho han elegit així per poder compatibilitzar-ho amb les tasques familiars, davant de poc més de l'1% dels homes que expressa aquesta raó per tenir un contracte a mitja jornada.

Conscients del problema, el mes de març de 2011, la comissària de Justícia de la UE, Viviane Reding,

va reptar les empreses europees amb cotització en borsa a augmentar voluntàriament el nombre de dones en els seus consells d'administració mitjançant la firma del Compromís europeu *Més Dones en els Òrgans Directius*, que invita les empreses a comprometre's a augmentar la participació de les dones en els seus consells d'administració fins a un 30% l'any 2015 i fins a un 40% l'any 2020. No obstant això, després d'un any, només 24 empreses de tot Europa havien signat el Compromís.

Amb la reforma laboral que el Govern va impulsar el febrer de 2012, aquesta situació sembla que té una tendència a empitjorar atès que s'ha reforçat la flexibilitat interna de les empreses, s'han implantat canvis en la jornada laboral, els horaris o els torns, alhora que s'han dut a terme modificacions que poden tenir un major impacte en la dona que en l'home, si aquesta segueix assumint, a més de les responsabilitats labo-

rales, un major pes en el repment de les feines domèstiques fet que, en definitiva, dificulta puguin aconseguir el mateix que els homes. És el que anomenat com a "sostre de vidre" que frena la carrera de les dones, ferm, de manera que impedeix la seva progressió final.

Ara per ara seria certament tens exposar tots i cadascun dels preceptes que preveu la normativa i que impedeix la discriminació per raó de sexe: el marc de la relació laboral. I trada, però, resulta bàsic referir-se a la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, l'exposició de motius de la qual, després d'indicar el dret a la igualtat i a la no discriminació per raó de sexe, proclama l'article 14 de la Constitució, ens recorda que la igualtat entre dones i homes és un principi jurídic universal reconegut en diversos textos internacionals.

És necessari celebrar el 8 de març al segle XXI?

ALEXANDRA CUADRAT
CAPDEVILA

RESPONSABLE DE LA SECTORIAL D'IGUALTAT DE LA FEDERACIÓ DEL PSC DE LES COMARQUES DE LLEIDA, PIRINEU I ARAN

AQUESTA ÉS una de les preguntes que alguns cops em fa reflexionar. Les dones del nostre país, en els darrers anys, hem aconseguit fites importants en l'assoliment de drets que ens han aprofitat a la igualtat amb els nostres companys, els homes, en molts àmbits. Tothom som conscients que els governs progressistes han fet avançar les dones en el seu posicionament al capdavant d'una societat moderna i pròspera. En això hi han ajudat les mesures aplicades en la millora de la conciliació familiar i laboral, la implantació d'escoles bressol públiques en quasi tots els racons del territori, la llei de la dependència i també la llei de mesures de protecció integral contra la violència de gènere. Aquestes polítiques, juntament amb el suport econòmic a les famílies i col·lectius vulnerables, han ajudat a instal·lar en l'imaginari comú la consciència de la necessitat d'aquesta igualtat en tota societat que pretengui anar endavant.

A banda d'això, la celebració d'un dia a l'any com a Dia Internacional de les Dones es pot interpretar, i en molts cops així es percep, com una mostra de debilitat i de propi recone-

xement com a éssers a protegir, és a dir, podria ser considerat una autoproclamació de la desigualtat. De fet, l'ideal seria que arribés a desaparèixer la necessitat de l'existència de la celebració del 8 de març. Però encara no ha arribat el moment. Els avenços aconseguits en els darrers anys, tot i ser molt importants, no s'han instal·lat com a definitius. De fet, uns quants d'ells estan en perill de regressió a temps als quals les dones no volem tornar. I no em refereixo només a la lacra que és la violència de gènere, que encara necessita molta feina que ha de començar en cada llar, en l'educació de cada infant i que potser necessitarà més d'una generació per ser compresa com un menyspreable crim per a tota la societat. Em refereixo, més aviat, al dany que les polítiques que actualment s'estan aplicant, on l'austeritat s'ha pres com a dogma, que fan que la conciliació familiar i laboral hagi anat moltes passes endarrere en els dos darrers anys: la disminució en el finançament públic de les escoles bressol, les beques de menjador escolar, la retirada d'ajuts a la dependència, fan que moltes dones es trobin davant el dubte d'haver de triar entre mantenir la feina o quedar-se a casa, ja que en la majoria de cops, quan a casa hi ha un familiar dependent o un infant petit, és la dona qui se'n fa càrrec. Això fa pensar que les retallades en educació, en dependència, tenen un component ideològic que es veu abonat amb la crisi econòmica, que els serveix de coartada.

Per tot això, encara és vigent el 8 de març i totes i tots hem de posar-hi el nostre esforç perquè algun dia es consideri una celebració innecessària, cosa que significaria que ser iguals formaria part de la normalitat.

El vol de la dona ocell

ESTHER GUARNÉ I TANYÀ
SECRETÀRIA REGIONAL DE LA DONA D'ERC

"DENUNCIÀVEM, ARA fa un any, que la reforma laboral suposava un pas enrere en els drets de les dones. Continuem denunciant, a dia d'avui, que totes aquestes lleis rànies i obsoletes, amb reminiscències força evidents de la legislació de fa més de 40 anys, suposen un retrocés en la lluita que la societat catalana ha mantingut per assolir la igualtat de gèneres. Aquest ha estat un dels objectius en els quals la tasca política d'ERC s'ha focalitzat des de fa dècades. La diada del 8 de març commemora la lluita de la dona per la seva participació en igualtat de condicions en el camp del treball i en tots els aspectes de la societat. Enguany, en el marc d'aquesta commemoració, volem retre homenatge a totes aquelles dones que s'han compromès i han fet possible un pas més cap a aquesta igualtat, també en l'ideari català i, molt en especial, en la llarga lluita per la dignitat i la llibertat del nostre país.

A Catalunya, és ben llarga i nodrida la història que parla de la dona i de la seva participació en el món polític, social i laboral. A tall d'exemple, és important recordar que fou durant l'època republicana en què hi hagué l'escat del feminisme catalanista. En aquest context, la primera alcaldessa escollida democràticament de la història de Catalunya i, de retruc, de tot l'Estat espanyol, fou d'Esquerres. L'arribada poc més tard, del règim franquista, estroncà de soca-rel molts dels avenços que durant l'època republicana s'havien acon-

seguit, perquè, malauradament, les dones tornaren a ser considerades éssers inferiors. Posteriorment, foren les dones catalanes les protagonistes de dues de les primeres vagues l'any 1946, i ja represa la democràcia, va tenir un paper molt important l'Associació Catalana de la Dona que havia nascut després de les Jornades Catalanes de la Dona, l'any 1976. Des de llavors s'han fet partícips de l'activitat política, moltes vegades d'una manera anònima, generosa i quotidiana. És per això que ara més que mai, atès el context sociopolític que està vivint el nostre país, les dones han de sortir de la privatitat i han de passar a ser presents en totes les activitats de la vida pública. Des d'ERC i les JERC, volem reivindicar aquesta necessitat de continuar treballant dia a dia per la construcció d'una societat basada en l'equitat i la cohesió. I això ho volem fer dins d'un marc d'Estat propi. Hem d'incorporar la capacitat, l'empenta i el lideratge de les dones en els processos de canvi que Catalunya necessita. Hem d'intensificar la representació i la presència de les dones en tots els àmbits, econòmic, sindical, empresarial, etc. Hem de fomentar l'emprenedoria i el tarannà dinàmic i actiu de moltes dones, perquè el futur també és femení, i encara ens queda molt de camí per recórrer, per assolir la igualtat en àmbits tan importants com el laboral o el social, on la situació de la dona és molt lluny de gaudir de les mateixes oportunitats respecte als homes. Estem davant d'un procés sobiranista que serà cabdal per al futur. En el nou país que volem, hem de garantir que aquestes reivindicacions deixin de ser un ideal irrealitzable i puguin esdevenir una realitat efectiva. Tenim a les nostres mans l'eina per decidir com construir un país millor i lliure. Catalunya es tornarà ocell per un dia, podrà volar. Ha de volar!

Jornada a la UdL. La situació de les dones en l'actual context de crisi i en aspectes com l'ocupació

Les dones diem prou!

SARA VILÀ
DIPUTADA PER LLEIDA D'ICV-EUIA AL PARLAMENT DE CATALUNYA

CADA DIA és 8 de març. Cada dia cal mantenir la lluita i l'esforç d'aquesta data. Les dones ja tàvem en crisi abans que comencés. Lluny d'avançar en l'eliminació de les desigualtats, en els últims anys estem assistint al recés, l'espols i el desmantellament dels nostres drets.

La crisi, el patriarcat global i les polítiques d'austeritat salgen, volen retornar-nos al passat

bre drets humans, entre els quals destaca la *Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona*, aprovada per l'Assemblea General de Nacions Unides el desembre de 1979 i ratificada per Espanya l'any 1983.

La igualtat és, així mateix, un principi fonamental a la Unió Europea. Des de l'entrada en vigor del Tractat d'Amsterdam, l'1 de maig de 1999, la igualtat entre dones i homes i l'eliminació de les desigualtats entre unes i els altres és un objectiu que s'ha d'integrar en totes les polítiques i accions de la Unió i dels seus membres.

L'exposició de motius continua afegint que, a l'empenta de l'antic article 111 del Tractat de Roma, s'ha desenvolupat un cabal comunitari sobre igualtat de sexes de gran amplitud i d'important calat, a l'adequada transposició del qual dirigeix, en bona mesura, la llei. En particular, aquella llei incorpora a l'ordenament espanyol dues directives en matèria d'igualtat de tracte, la 2002/73/CE, de reforma de la Directiva 76/207/CEE, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones

en allò que es refereix a l'accés a l'ocupació, a la formació i a la promoció professionals, i a les condicions de treball; i la Directiva 2004/113/CE, sobre aplicació del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones en l'accés a béns i serveis i el seu subministrament.

D'aquesta manera:

—S'impulsen accions positives per fer efectiva la igualtat d'accés, de tracte i d'oportunitats en l'àmbit laboral.

—Es tutela el respecte als drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral dels treballadors i les treballadores, de manera que fomentin l'assumpció equilibrada de les responsabilitats familiars, per evitar qualsevol discriminació basada en el seu exercici.

—Les empreses queden obligades a respectar la igualtat de tracte i d'oportunitats en l'àmbit laboral i, amb aquesta finalitat, han d'adoptar mesures dirigides a evitar qualsevol mena de discriminació laboral entre dones i homes, mesures que han de negociar, i si és el cas acordar, amb els representants legals dels treballadors en la forma que es determini en la legislació laboral.

—En el cas de les empreses de més de 250 treballadors, les mesures d'igualtat esmentades s'han de dirigir a elaborar i aplicar un pla d'igualtat, amb l'abast i el contingut mínims establerts legalment que, així mateix, ha de ser objecte de negociació amb els representants legals dels treballadors.

Es pot afirmar que existeix el marc jurídic adequat per fer efectiu el dret de les dones treballa-

judicatura. D'aquesta manera, el Ple del Consell General del Poder Judicial va aprovar, en la seva sessió del passat dia 14 de febrer, el *Pla d'Igualtat de la Carrera Judicial*. Aquest pla dissenya les línies estratègiques per assolir la igualtat efectiva entre homes i dones que exerceixen com a jutges i jutgesses a Espanya en compliment de la Llei orgànica per a la igualtat efectiva de dones i homes ja esmentada.

del total de presidències de TSJ. Mentrestant, les dones ocupen el 20,4% de les presidències de les Audiències Provincials.

El Pla d'Igualtat esmentat busca remoure els obstacles que impliquin la pervivència de qualsevol mena de discriminació en l'accés a l'ocupació pública i el desenvolupament de la carrera professional, alhora que estableix estratègies per superar aquestes traves.

D'aquí, en tot cas, la importància de celebrar una jornada com la del Dia Internacional de la Dona Treballadora, en què rememorem la lluita històrica de la dona per fer valer els seus drets, remoure la consciència col·lectiva de la seva situació actual i, sobretot, per buscar la complicitat de tota la societat perquè aquella igualtat teòrica es converteixi en real i efectiva.

Però sobretot, cal un canvi de mentalitat, d'adaptació i d'assimilació, que bandegi tabús, decisions i conductes passades de moda. I és que poc o res pot fer la llei si entre tots no contribuïm a respectar-la en la seva recta aplicació; i en aquesta tasca, sens dubte, hi estem cridats tots, sense cap discriminació per raó de sexe.

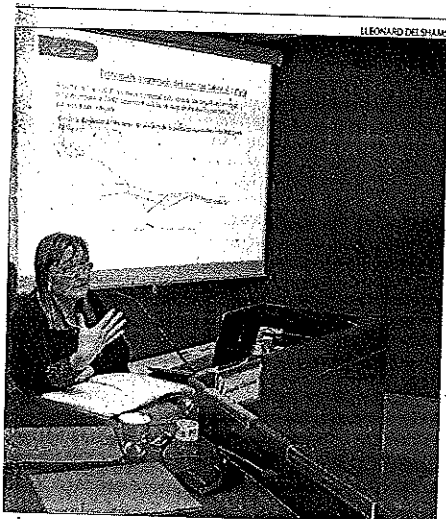
Cal un canvi de mentalitat, d'adaptació i d'assimilació, que bandegi tabús, decisions i conductes passades de moda

dors a ser tractades de manera igual que els homes. Ara bé, com sempre succeeix, la realitat sol imposar-se a qualsevol norma imperativa.

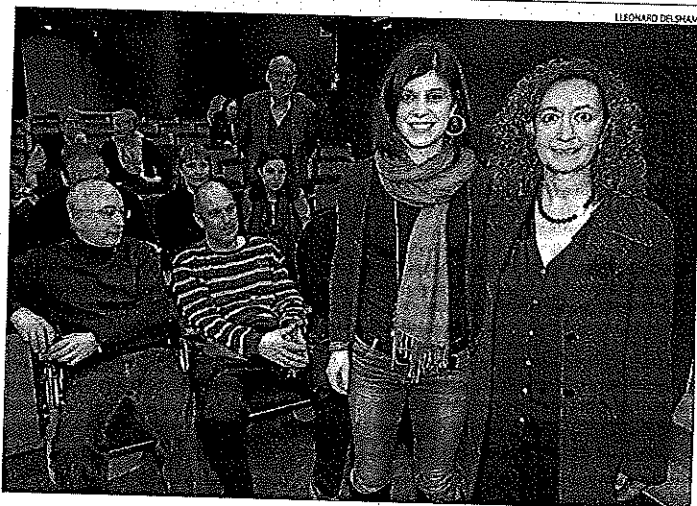
A ningú no se li escapa que la igualtat predicada per la llei encara és una quimera i l'actual situació de crisi econòmica no és un camp de cultiu adequat per fomentar polítiques igualitàries.

El problema de la igualtat d'oportunitats afecta, fins i tot, la

A Espanya, les dones representen pràcticament la meitat dels membres de la carrera judicial, en concret el 50,23%. No obstant això, poques d'elles arriben fins als llocs de màxima responsabilitat en l'Administració de justícia. Així, l'11,3% dels magistrats del Tribunal Suprem són dones. Al seu torn, només hi ha una presidenta de Tribunal Superior de Justícia, la de la Comunitat Valenciana, la presència de la qual representa el 5,8%

LEONARD DELSALMS

LEONARD DELSALMS

igualtat de gènere va centrar ahir la jornada organitzada pel Centre Dolors Piera de la UdL que va tindre lloc a la facultat de Dret.

L'alliberament de la dona, a debat ■ Marta Vilalta i Rosa Amorós, diputades d'ERC al Parlament, van oferir ahir a la sala Jaume Magre de Lleida una xerrada col·loqui titulada *Alliberament de la dona, alliberament nacional*.

una ofensiva sense precedents vers els drets de les dones.

No hi haurà futur sense llibertat, justícia i equitat per a les dones. Cal treballar per una sortida justa de la crisi i fer-ho, amb especial urgència, en el camp dels treballs productius i reproductius, en el mercat de treball i en l'àmbit de la cura i el benestar.

Les dones patim una desigualtat en el mercat laboral: menys taxes d'ocupació, salaris més baixos, ocupacions en professions més mal remunerades i valorades. Les dones tenim menys contractes a temps complet i som les principals beneficiàries de pensions més baixes. Som la immensa majoria de les ocupades a temps parcial i majoria entre les persones que no cobren cap tipus de prestació. Tenim més subocupació i

més presència en l'economia submergida.

D'altra banda, les dones ja estàvem en crisi en l'àmbit dels treballs no remunerats, les tasques domèstiques i de cura. La divisió sexual del treball explota les dones en l'àmbit domèstic i això afecta totes les altres esferes, com el món laboral, la participació social i la cura personal. Afecta més dones joves, dones migrades i llars monomarentals. Les dones són les que demanen, en la seva immensa majoria, les excedències i permisos per tenir cura de persones i són les que renuncien a millors condicions laborals per càrregues familiars, en haver d'assumir dobles i triples càrregues de feina. La crisi no ha fet replantejar aquests problemes estructurals de la nostra societat, sinó que, con-

tràriament, ha fet que s'aposti per un model socialment i ecològicament insostenible que empitjora els drets de les dones.

Les retallades en drets i en l'Estat de benestar colpegen les classes més vulnerables, entre elles les dones, que són doblement castigades en tant que ciutadanes perceptores de serveis i en tant que beneficiàries indirectes, atès que l'assumpció pública de les tasques de cura lliura temps a les dones. Les reformes laborals, l'eliminació de prestacions, el pas enrere en polítiques de conciliació, entre d'altres, afecten greument les condicions de vida digna. S'amenaça amb una involució retrograda sobre la llei de l'avortament, es dediquen menys recursos per a programes i serveis d'atenció a les víctimes de violèn-

cia masclista, s'eliminen organismes d'igualtat, programes i actuacions en matèria d'igualtat i s'amenaça de suprimir competències municipals. Les dones vivim el retorn al passat, se'ns tornen a carregar feines que l'Estat de benestar havia començat a assumir. La situació d'atur i la manca d'oportunitats laborals ens tornen a relegar a l'àmbit domèstic. Sota les excuses de crisi econòmica, els drets de les dones han patit un abandonament institucional. I no només això, sinó que les retallades i els canvis en els drets socials i laborals estan fent que aquesta desigualtat es faci més gran. La desigualtat és un problema social. Una societat desigual no és ni democràtica ni justa. Davant de totes aquestes desigualtats, les dones diem prou.

ACTES PER AVUI

Lleida

- 10.00: Xerrada *La igualtat no és només un tema de dones*, amb Daniel Gabarró. Sala Jaume Magre.
- 12.00: A la plaça 8 de Març, acte institucional.
- 17.30: A l'Edifici Transfronterer del campus de Capponet, homenatge a dones afiliades a UGT des de fa més de 25 anys i taula redona amb Sor. Lúcia Caram, Anna Gómez i Rosa Palau.
- 19.30: Concentració davant de l'IEI convocada per moviments socials de Lleida.
- 20.00: a la seu d'UDC, xerrada col·loqui *Autoestima, un reflex en el mirall*, amb Toñy Castillo.

Mollerussa

- 17.30: Conferència *Dona i societat*, a càrrec de Mercè Pigem, i homenatge a les dones de l'Albada que el 2012 van complir 80 anys. A l'Amistat.

Tàrraga

- 20.00: A la plaça Major, concentració i encesa d'espelmes amb el símbol feminista.

Sort

- 12.00: Davant de l'ajuntament, lectura d'un manifest, minut de silenci i ballada de sardanes.

Montgai

- 19.00: A la plaça Prat de la Ribera, manifest. Després es descobrirà un mur blanc per esculpir-hi situacions de desigualtat.

Cervera

- 17.30: Manifest i a les 19.30, documental sobre la lluita per la dignitat de la dona.

Vielha

- 12.00: A la seu del Consell General d'Aran, lectura del manifest institucional.